BLUEBERET

NO(2) FEBRUAR - DEN NORSKE FN-STYRKEN I LIBANON

Her er NORBATTs Jernneve!

Nar PPKene i mek. troppen i NORBATT har utrykning, da skjelver både PLO og Haddad, i alle fall ifölge troppsjef löytnant Tore E. Viker. Og med ildkraft som et geværkompani hjemme er det ikke á undres over at PPK-gutta har satt seg i respekt her i Syd-Libanon, selv om skjelving holdes utenfor. De 11 tonns tunge kjöretöyene kommer frem over alt — nesten, og har i alle fall vært oppe pá NORBATTs höyeste OP som ligger ca. 1,500 meter over havet. Sá mobiliteten er i orden, og bataljonens jernneve er alltid parat. Og det er ikke få beredskapsvakter gutta pá 4-2 har lagt bak seg, og flere blir det nok. Nar alarmen går, hold dere godt borte fra utrykningsveiene, sjáfórer, fotfolk og annet FN-personell ! SE SIDE 8-9

Gratulerer, brigader Nilsen

Medaljeparaden i MEDCOY i slutten av januar ble en stor dag for både NORMEDCOY, NORCO, NOR-MP og NORMOVCON, samt for de mange innbudte gjester. Hornmusikken fra Saqi, værgudene og den italienske flyvingen sörget for et vellykket opplegg, og avdelingene sto for presisjonen.

En vaskekte ambulanseutrykning ble demonstrert med blálys og det hele, för et medaljepáhengt fölge avsluttet festlighetene rundt et bugnende lunchbord. Her hilser UNIFILS överstkommanderende, generalmajor Erskine, brigader Ole Nilsen efter á ha dekorer ham.

SE SIDE 5-6

MEDALJEPARADE I VERKSTED-KOMPANIET

Som den siste i avdeling i Den norske FN-styrken har ogsa NORMAINTCOY i Tibnine fatt sitt synlige bevis pá sin tjeneste for United Nations Interim Forces in Lebanon.

Fredag 8. februar var en stor dag i Tibnine, UNIFILS överstkommanderende, generalmajor Emmanuel Erskine besökte kompaniet, og dekorerte selv endel av Verkstedkompaniets folk.

I sin tale pekte han pá det vanskelige arbeidet NORMAINTCOY har med á holde UNIFIL « rullende », og berömmet den innsatsen som har vært gjort i fjerde kontigent.

Det ble servert lunsj med norsk mat som rökelaks, spekemat og annet snadder. Kost som ikke er dagligdags her i Midt-Östen SE SIDE 3

NYTTIG UNDERSÖKELSE VISER:

FÅ FN-SOLDATER DIMITERER TIL ARBEIDSLÖSHET

Sosionom Jan Kydland har avsluttet sin undersökelse om arbeidssituasjonen til de FN-soldatene som dimiterer i slutten av mars. Av en styrke på 645 mann önsket 186 á være med på undersökelsen og av disse er det 25 som står uten arbeid eller skoletilbud når dimisjon er et faktum.

Etter at undersökelsen ble fullfört i begynnelsen av februar er det sendt 35 skjemaer til arbeidsformidlingen hjemme i Norge, og samtlige av de som papirene omhandler önsker en eller annen form for oppfölging via arbeidsformidlingen. Av disse önsker 25 personer hjelp til á finne arbeid, mens de resterende önsker en midlertidig jobb. Den siste gruppen dreier seg hovedsaklig om folk som vil ha arbeid i påvente av skoleopptak og videre skolegang fra hösten av.

Sosionomens arbeidsmarkedsundersökelse var ikke obligatorisk, og det var i underkant av 30 % som besvarte spörreskjemaet. Av disse holdt vel 5 % på med skoler eller studier, 56 % fortsetter i det arbeidet de har permisjon fra, vel 11 % har fått seg nytt arbeid, mens 13,4 % önsket arbeidsformidling eller yrkesrettledning.

Ser vi på fordelingen fra hvert kompani var det 37,8 % (70) av KPAs mannskaper som avga svar, og 50 % av disse önsket videre bistand. I KPB svarte 41,8 % (74), og av disse var det 14,7 % (26) som ville ha videre oppfölging. Når det gjelder Stabskompaniet ble kun 42 skjema levert inn (15,7 %), og 18 (6,7 %) av disse ville ha videre bistand. Det lave tallet for Stabskompaniets vedkommende kan kanskje ha sammenheng med at dette er et sammensatt kompani som er representert med en rekke fagfolk innen sine forskjellige yrker, f.eks. mekanikere, reparatörer, sanitetspersonell, osv.

Til sist ble altså 35 skjemaer sendt videre. Den resterende del av de som önsket oppfölging, ialt 44 mann, har fatt löst sitt problem på forskjellige måter. Enkelte har gjennom sosionomen fatt nödvendig hjelp til selv á löse sitt problem. Andre har selv greid á skaffe seg arbeid under permisjon, o.l., mens en siste gruppe har fått innvilget en ny periode i FN-tjeneste og vil ikke stöte på problemet för om et halvt års tid.

De soldatene som nå har tilkjennegitt at de önsker hjelp til arbeidsformidling vil få sin sak fremlagt for det arbeidskontor der de hörer hjemme. Så kan en jo håpe at det finnes muligheter for arbeid når dimisjonen er et faktum.

Rapporten fra NORBATT om denne undersökelsen konkluderer ellers med at en tilsvarende undersökelse bör gjennomföres også for de kontigentene som kommer etter oss.

FAR OG SÖNN MÖTES I SAQI

Hvem skulle tro at et besök av Treninspektören skulle resultere i de store familiefölelser. Men for fenrik Bard T. Borthens vedkommende skjedde dette, av den enkle grunn at Treninspektör og oberst Jon Borthen er hans far. Om hyggestunden fant sted på verkstedet i NORBATT, der fenrik Borthen til daglig har sitt virke, nærmere bestemt på delelageret, eller et annet sted skal være usagt. Uansett, det var sikkert hyggelig for både far og sönn med et möte i litt uvante omgivelser i begynnelsen av februar.

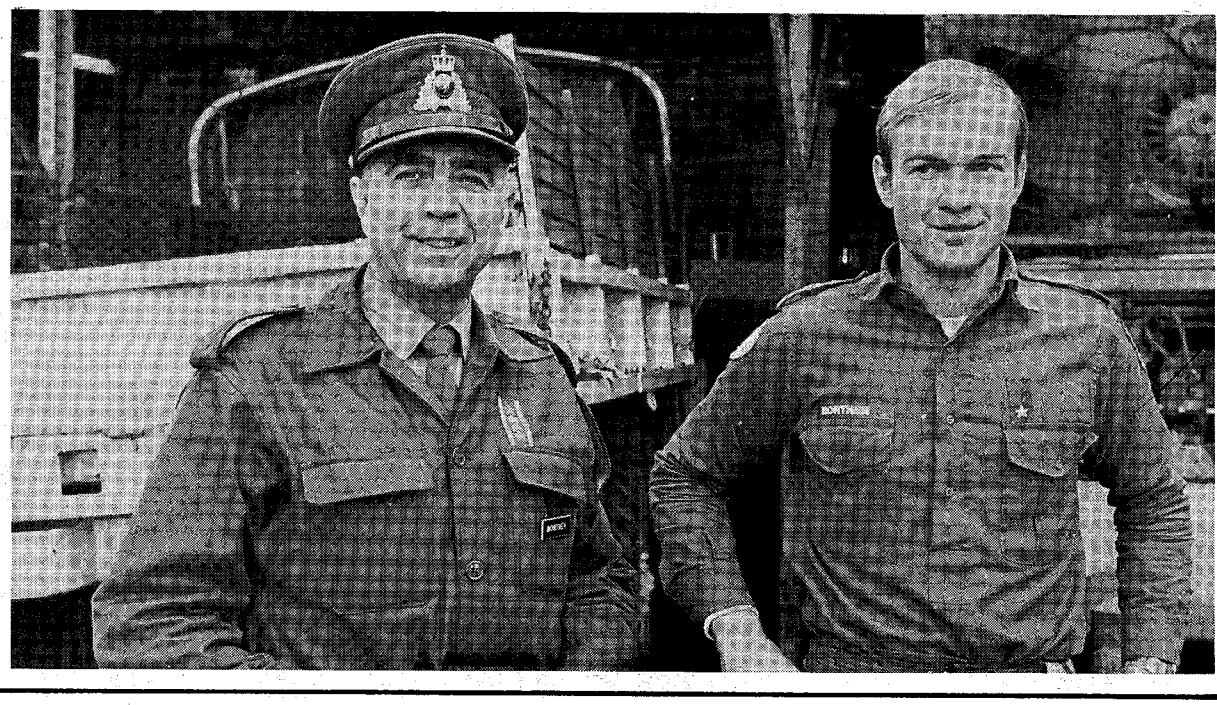

Stilfull Medaljeparade I Verkstedkompaniet

Så har også Verkstedkompaniet i Tibnine avholdt sin medaljeparade. Fredag 8. februar fikk kompaniets folk UNIFIL-medaljen som et synlig bevis på den innsats som er gjort siden NORMAINTCOY IV overtok i slutten av september i fjor.

Et stort arbeid var nedlagt i Camp Scorpion för paraden, bl.a. med nygruset oppstillingsplass, flaggstenger med plass til alle UNIFIL-landenes nasjonalflagg og sittetribune for de mange gjestene som overvar paraden. Her var representanter for de forskjellige avdelingene i UNIFIL, sivile representanter for byen Tibnine og folk fra den norske ambassaden i Beirut.

Generalmajor E. A. Erskine, UNIFILs överstkommanderende, fremholdt i sin tale det vanskelige arbeid som et verkstedkompani har under slike forhold som vi opplever i Syd-Libanon. Med ulike kjöretöy og forskjellig praksis når det gjelder bruken har NORMAINCOY en slitsom jobb, men kompaniet ble sterkt rost av UNIFIL-sjefen for godt utfört arbeid.

Generalmajor Erskine, fulgt av bl.a. brigader Ole Nilsen, dekorerte NORMAINTCOY-sjef Öystein Skattebo, hans nestkommanderende og 15 befal og mannskaper fra kompaniet. Etter denne seremonien ble troppene dekorert av sine respektive sjefer .

Kompaniet har fått sitt synlige bevis på god UNIFIL – tjeneste.

La oss heller ikke glemme at kompaniets utrolig dyktige kokker var ansvarlig for en gedigen lunsj for NORMAINTCOY og dets gjester. Og representanter for mange ulike nasjoner fikk anledning til å smake både rökelaks og norsk spekemat. Og heller ikke for de nordmenn som var tilstede er dette dagligdags kost under FN-tjenesten.

Fra NORBATT hadde Saqi Horn og Blæseensemble funnet veien, og bidrog til å gjöre NORMAINTCOYs medaljeparade til et stilfull og festlig arrangement.

Takk for godt utfört arbeid, sier UNFIL – sjefen til Rune Gundersen. Fra venstre Harald Berg, Erik Olav Einum, Kaptein Björnar Landheim, Eimund Undheim og ytterst til höyre Kaptein Haldor Sörlie.

MEDALJEPARADE I NAQOURA:

Hornmusikk, presisjon og ambulanseutrykning

Kaptein Björn Bösterud dekoreres av UNIFILs överstkommanderende.Den irske adjutant Ryan til venstre.

Den 24. januar var en stor dag for alle tilhörende NOR-MEDCOY, NORCO, NOR-MP og NORMOVCON. Da var dekoreringens time kommet, kravet til FN-medaljen var innfridd og i det hele en höytidsdag for alle avdelingene. Medaljeparaden fant sted i MEDCOY, og NORBATTs hornmusikk sammen med værgudene sörget for sin del av suksessen.

— Alle dere, har på hver deres måte bidratt til å få hele UNIFIL-maskineriet til å fungere. Jeg er sikker på at også i fremtiden vil de forskjellige avdelinger tilhörende den norske kontingent gjöre sitt for at FNs fredsbevarende tjeneste her i Syd-Libanon blir så effektiv og virkningsfull som mulig. Det var hilsningsordene fra UNIFILS överstkommanderende, generalmajor Emmanuel Erskine, i sin tale til de norske representantene som sto oppstilt på plassen foran sykehuset i MEDCOY. Og det var ikke bare Erskine som hilste nordmennene den dagen.

Italienerne, som med sin helikopterving er MEDCOYs

Alle norske i MEDCOY i stram hilsen til generalmajor Erskine.Lengst foran oblt.Nils Kallar og bak han major Kjell A. Thue.

nærmeste nabo, bidro på sin mate ved å spre röde, hvite og blå papirbiter over avdelingen. För det hele tok til hadde messing-gutta fra Saqi kjört igjennom en lang rekke feiende marsjer, og virkelig fått stemningen opp.

Men MEDCOY har også ting á vise frem. Plutselig gikk alarmen, efter at alle, fra brigader Ole Nilsen og nedover hadde fått sin medalje.

Dermed var det duket for en ambulanseutrykning, heldigvis bare en demonstrasjon denne gangen, der man på en grei måte viste gangen i hva som skjer når noen trenger MEDCOYs assistanse. Også her gjorde italienerne sitt.

Og efterpá samlet man seg i spisemessa til et bugnende lunchbord, og egen medaljeparade for kokkene. Konklusjon : en vellykket dag for både nordmenn og andre i MEDCOY.

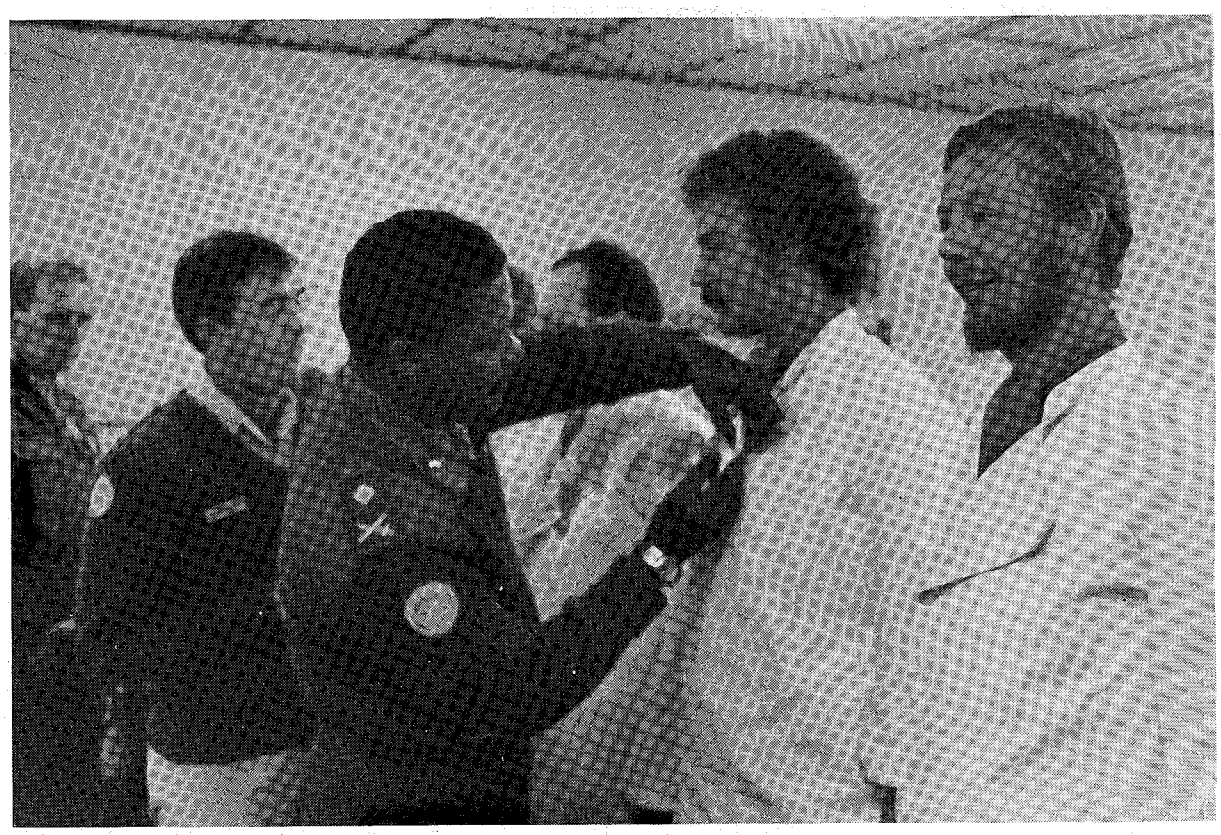

Et populaert innslag var «kokkededoreringen» i spisesalen efter selve höytidligheten. Her er det Tor Bye som får medaljen av generalmajor Erskine, mens Robert Moldöen venter på sin tur.

TRE HELE DAGER TIL ENDE...

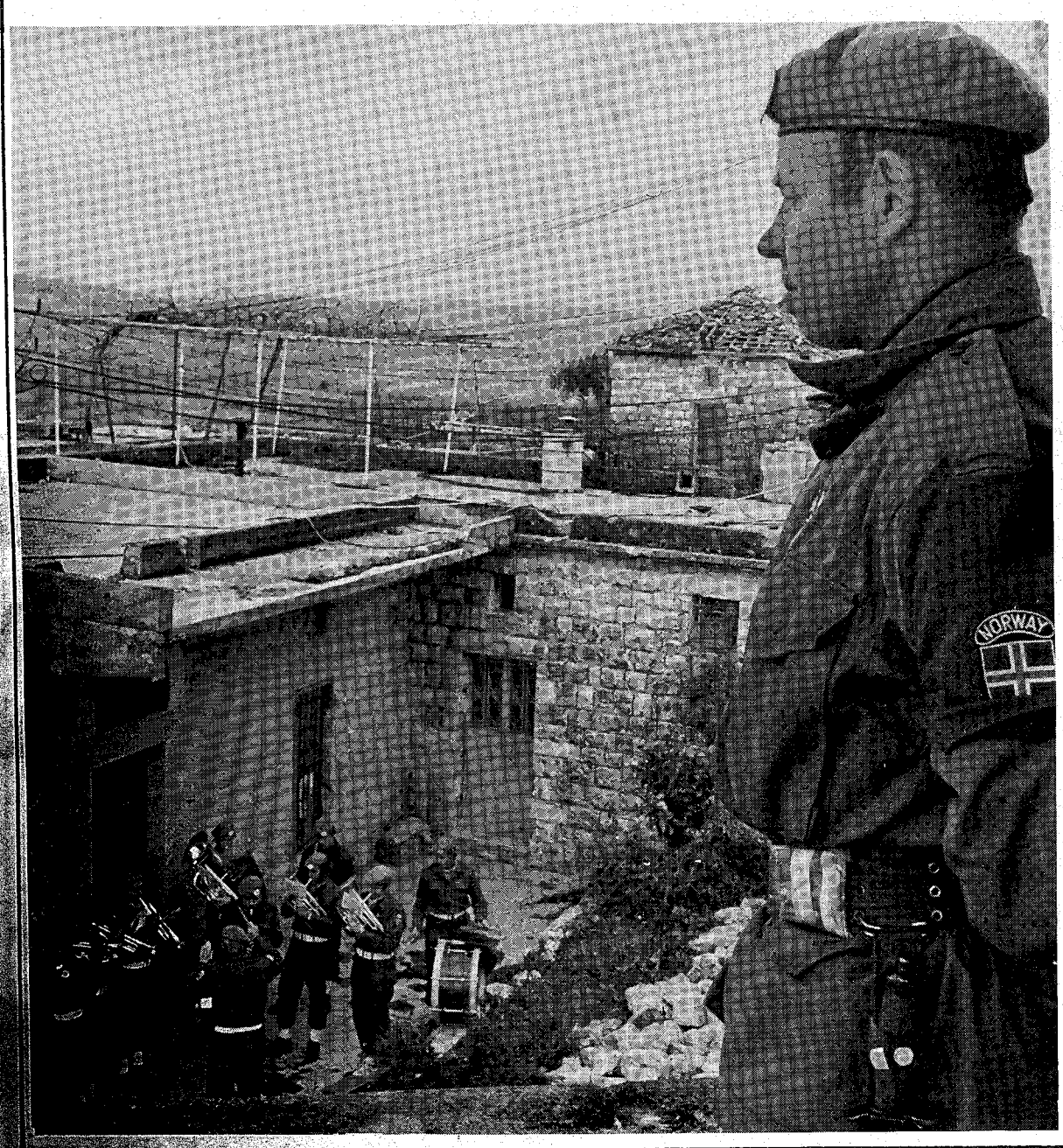

Tre hele dager til ende skulle merkedager feires ifölge gammel norsk tradisjon. Fullt sa lenge varte ikke födselsdagsfeiringen da NORBATT markerte at fire av bataljonens offiserer passerte 50 i löpet av januar.

Oberst Ole Rönning, oberstlöytnant Ole A. Ogaard, kaptein Arne Lien og kaptein Arne Grimsrud fylte alle 50 ar i löpet av januar, og rundt bataljonssjefens födselsdag 29. januar ble begivenheten markert i NORBATT.

Og oberst Rönning kunne igjen konstantere at bataljonen setter pris pa han og hans lederskap. Saqis Horn og Blæseensemble spilte opp tidlig pa dagen utenfor OPS'en. PPK-troppen hadde sin egen private utrykning, der obersten ble kidnappet for a mota deres gave, og om kvelden var det messefest til ære for 50-aringene.

Dagen etter fortsatte markeringene med mottegelse og lunsj for bataljonens folk og gjester fra andre norske og utenlandske avdelinger. Med gaveoverrekkelser og alt som hörer med til en skikkelig födselsdagsfest. Selv om den altsa ikke strakte seg over mer enn to dager.

NORBATT RADIO:

INSTITUSJON I VEKST

6. juni 1979 var en litt spesiell dag for den norske FN-bataljonen. For förste gang var vár egen radiosender, « Radio NORBATT » pá luften. Etter noen fá dager bröt imidlertid senderen sammen, men ideen hadde slátt gjennom. Vi fár vel legge til at ideen ikke var noe NORBATT-foretagende. Den norske helivingen eksperimenterte i sin tid med radiosender, og i slutten av mai var Radio Scorpion hos NORMAINTCOY i Tibnine pá igang.

Det begynte med et byggesett som fikk plass i en hermetikkboks. Idag er det hele mer avansert, og bedre skal det bli, ifölge korporal Sigbjörn Lindvall fra Alta som bekler den uoffisielle stillingen som kringkastingsjef i NORBATT.

Det var jo sambandstroppen som hadde ansvaret for radiosendingene i begynnelsen av kontingenten, men i midten av november gikk dette over til velferdsseksjonen. Og det var da jeg kom inn i bildet.

Nå vil jeg legge til at dette ikke skal eller má bli noe enmannsforetak. Mange er med og hjelper til, og en del av programmene blir laget i de forskjellige troppene. Slik forsöker vi á fa til et variert program, sier Lindvall.

— Hva er formálet med en slik intern radiostasjon ?

— Formalet er tredelt. Vi vil fá ut informasjon om hva som skjer internt i bataljonen slik at alle kjenner til dette. Videre önsker vi á formidle nyheter som kommer hjemme fra. Og sist, men ikke minst háper vi dette er et underholdningstilbud som folk setter pris pá. Det kan være norsk musikk eller intern humor, uansett háper vi dette etterhvert blir et av mange fritidstilbud for de som er i FN-bataljonen, sier Lindvall.

Radio NORBATT har i det siste hatt en sendetid pá opptil átte timer for dagen, men har planer om enda flere. Kanskje har man SWEDBATTs radiosender i Sinai et sted i bakhodet, den hadde ni timers sendetid pá slutten. Blant annet er det planer om faste morgensendinger der utenlandssendingen fra Norge blir sendt direkte pá luften. Men dette er et prosjekt som betinger gode mottagerforhold. Kveldssendingene har ellers vist seg á være populære, med variert musikktilbud og et og annet « kidnappet » program fra NRK.

— Men det er klart at med sá lang sendetid har det lett for á bli ensporet med bare en mann bak mikrifonen, avslutter kringkastingssjef Lindvall, sá det er mitt háp at enkeltpersoner, lag og tropper vil hjelpe til. Enten det er med ideer, programminslag eller á lage et helt program. Dere er velkommen.

Birger Grongstad og Helge Johan Johansen under arbeid med et Radio Norbatt – program.

Busser til de norske styrkene

I begynnelsen av januar skjedde det noe gledelig pá transportfronten for de norske FN-styrkene. Da fikk alle avdelingene hver sin buss, i form av en 25 seters Mercedes — type O 409 D — til bruk for bade nyttige og behaglige formál. For NORBATTs vedkommende er det vel presten som i förste rekke har nydt godt av nyanskaffelsen, sammen med de han har hatt med seg pá bibeltur. Men efter planen skal bussen her benyttes ogsá til andre formal. Her er to av sjáförene, Einar Gosen (t.v.) og Terje Banggren.

Löytnant Sabbasen i Kp B:

Sörger for lys over nattlige infiltratörer

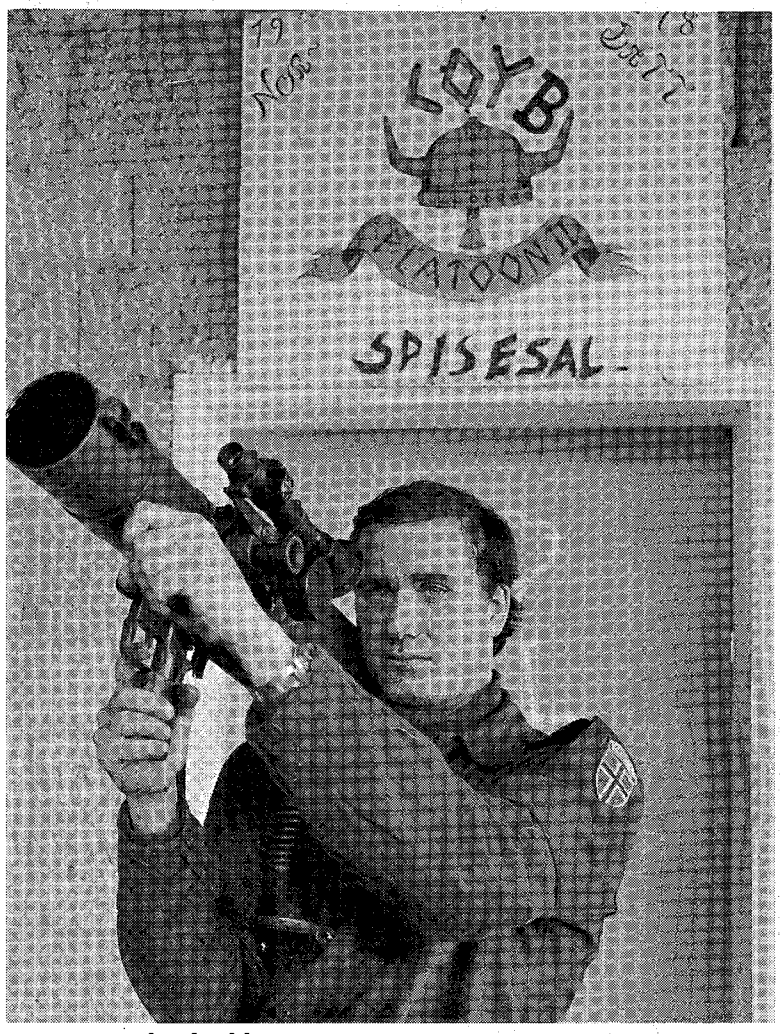

— Etter det hadde vært en del smábrák, med forsök pá infiltrasjon en rekke steder i KP B's område, lá jeg noen netter og spekulerte pá hvordan man med avfyring fra bare ett sted, kunne dekke et stort område med lysgranater fra Carl Gustav'en. Efter litt arbeide hadde jeg opplegget klar , og idag kan man fá lys direkte over infiltratörer som i ly av mörket pröver á krysse vårt område, og det bare sekunder etter de er oppdaget.

Det er löytnant Per Sabbasen, troppsjef for annen tropp KP B som sier dette til Blue Beret. Han er mannen bak en fiks lösning pá hvordan lysgranaten til Carl Gustav'en kan brukes, til stor glede og nytte for sine medsoldater i Kp B.

— Jeg málte nöyaktig avstand fra en bestemt standplass til forskjellige punkter ute i terrenget, og dessuten málte jeg kompassretningen til de samme. Dermed hadde jeg det jeg trengte, selv om man fra standplassen ikke kan se de forskjellige punktene.

Ved á bruke en siktestolpe og et skilt med angivelse av mál og avstand, er opplysningene tilstrekkelig, og granaten kan stilles inn pá den önskede avstand, vápenet peke over siktestolpen, og skuddet avfyres, forteller Sabbasen.

Han har aldri hört om noe lignende system, og med dette opplegget dekkes hele annen tropps område og vel sá det. Lengste avstand er 1.650 meter, og dermed kan man stá rolig pá ett sted á fyre av skuddet, og slipper á springe til ett eller annet punkt der man kan se málet.

— Det er blitt skutt ca. lo granater pá denne maten, og alle har gitt lys akkurat der de skulle. Dermed kan patruljer stöttes, lyset tjene som málangivelse for andre og det er muligheter for en ypperlig samkjöring med personellradaren, sier Sabbasen, som egentlig er fra Tana, men ná altsá har tatt et halvar her i Syd-Libanon.

SMSO i Naqoura:

SJEFSKIFTE PÅ MEDISINFRONTEN

I slutten av januar var det slutt pá tjenesten for oberst Knut Övreberg, som siden ifjor höst har hatt det överste medisinske ansvar i UNIFIL. Hans arvtager, oberst Karl W. Högler, var kommet ned fra Trondheim for á ta sin törn, og Övreberg kunne sette kursen hjem til Harstad.

Blue Beret har spurt den nye sjefen — Senior Medical Staff Officer — hva dette arbeidet egentlig bestár i.

— Faglig sett er SMSO den overordnede for alt sanitetspersonell i UNIFIL, ved siden av at man ogsá er FCs rádgiver i medisinske sp örsmál. Vi har ogsá en höyt spesialisert stab her i HQ, med toppstillingene innen veterinærtjeneste, apotekertjeneste samt når det gjelder annet sanitetsmateriell, kan oberst Högler fortelle.

— Fölgelig er all efterforsyning innen UNIFIL når det gjelder medisinsk utstyr vårt ansvar, ved siden á ha oppsyn med hygiene, kontroll av matvarer, drikkevann og FN-forlegningene generelt. Dessuten inspiserer SMSO-avdelingen de som leverer matvarer til UNIFIL.

Högler understreker at man ogsá er meget opptatt av den sivile helsetjeneste her i Libanon, og i den anledning har man en rekke hjelpeprogrammer igang, slik som bl. a. vaksinering. Men her kommer legene i MEDCOY inn. I samarbeide med UNICEF arbeider man dessuten for á fá istand fire helsestasjoner, og en av disse, Shebaa, ligger innefor NORBATTs AO. Dette arbeidet skjer i samspill med helseministeriet her i Libanon. Oberst Karl W. Högler er ingen nykomling i FN-tjeneste. Fra för har han tjenestegjort bádе i Gaza og Kongo, selv om han vanligvis er á finne som kirurgisk overlege ved Regionsykehuset i Trondheim.

Oberst Karl W. Högler (t. v.) – den nye SMSO sammen med sin forgjenger oberst Knut Ovreberg foran skiltet til ett av ansvarsområdene, NORMEDCOY, nar det gjelder den medisinske side. Bildet er tatt i forbindelse med medaljeparaden, derav en dekorert Ovreberg.

TELL QEIZI-STAFETTEN:

Tung gjörme og "flyvende ballonger"

Siste söndag i januar gikk Tell Qeizi-stafetten av stabelen, med KP A som arrangör, godt assistert av I-off. På grunn av regn var alt som het jord temmelig oppblött, följelig var löypa både tung og gjörmete. Selv om de fire étappene derfor var redusert til ca. to km. hver, tok det hardt på kondisjonen, og noen hver lovet seg selv at nå skulle röyken kuttes ut, mens man slet på det verste I stafetten var det innlagt skyting, men værgudene samt opplegget ville det ikke så, slik at efter förste salven enten sprakk langt fler enn den ene ballongen det ble skutt på, eller målet ble omgjort til « flyvende ballonger ». Följelig ble denne del av arrangementet kuttet ut som tellende, bortsett fra at alle deltagerne måtte skyte ut den ammunisjon de hadde.

Det ble laget fra förste tropp Kp B som gikk av med seieren, men bare seks sekunder efter fulgte Pi tropp, St. Kp. Disse to lagene var i en særklasse, idet nummer tre var godt over to minutter efter vinneren.

Her går starten for Tell Qeizi – stafetten.

Ankermann Martinsen fra förste tropp, Kp B, har sikret seg seieren, Nummer to kimtes i bakgrunnen.

1. TROPP KPB VANT "JALLASTAFETTEN"

Syv lag stilte til start da « Jallastafetten » ble avviklet i Ebel es Saqi 16. februar. Den fem kilometer lange löypen var inndelt i ti etapper, og samtlige lag kom i mål på under tyve minutter. Et resultat idrettsoffiser Hans Finsrud betegner som meget gledelig.

Seierherre ble I. tropp KPB, tett fulgt av kompanistaben i Stabskompaniet, med kompanistaben i KPA på bronseplass.

De tre vinnerlagene fikk tildelt sine medaljer på Steinmyra stadion av NORBATTs nestkommanderende, oberstlöytnant Terje Övergard.

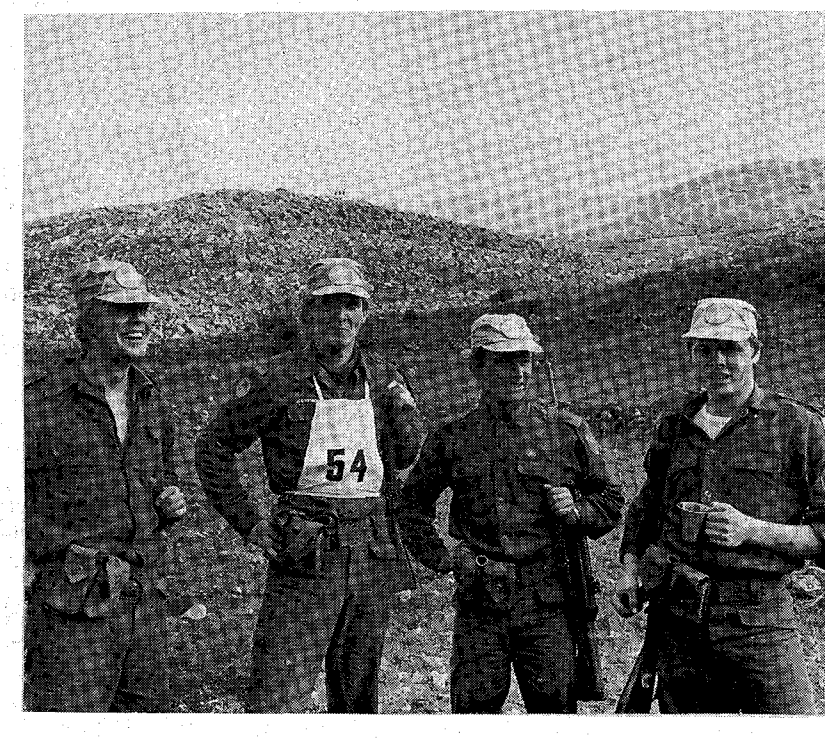

Dei seirende lag, fra venstre Landsem, Martinsen, fenrik Lekven og Heggeland.

OVER 200 HAR GÅTT SAQI-MARSJEN

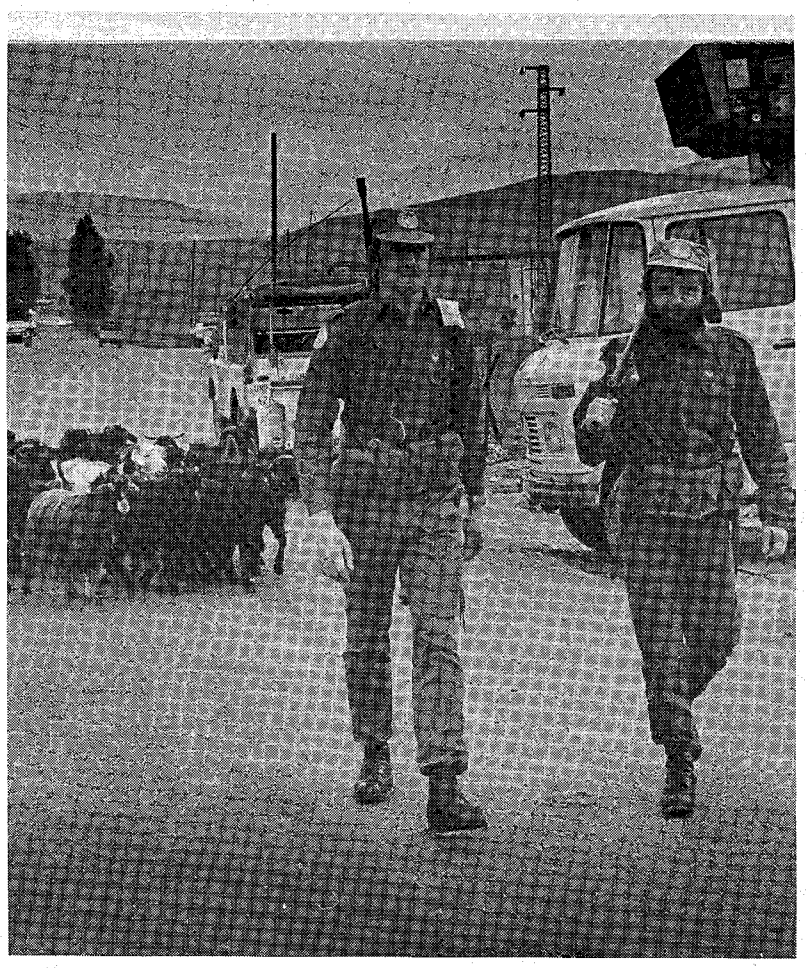

219 soldater har motatt sin medalje og sitt diplom som synlig bevis på at de har gått Ebel es Saqi-marsjen. 204 av disse tilhörer NORBATT, mens resten er gjester fra andre avdelinger. Dette betyr at tett opp mot tredjeparten av FN-bataljonens soldater har gjennomfört marsjen, som har en lengde pa 15 km og má gás tre ganger.

I Stabskompaniet har 101 tilfredstilt kravet, i KPB 55, i KBA 35 og 13 fra bataljonsstaben utgjör det samlede tallet.

Men ennå er det sjanse for å sikre seg Saqi-medaljen. Idrettsoffiser Hans Finsrud regner med at det er ca 100 som har en eller to ganger igjen á gá, mens de som ennå ikke har gått ná má fá bena med seg. 400 medaljer ble bestilt i begynnelsen av fjerde kontigent, og det ble dengang hevdet at dette tallet nok var for optimistisk. Det er altså opp til NORBATT-mannskapene á bevise at bestillingen ikke var uhört. Med andre ord; ta bena fatt.

Ná skal det legges til at det samlede antall Saqi-marsjer som er gátt nok er langt större enn våre tall skulle tilsi. Rekorden skal visstnok være 26 marsjer i löpet av kontigenten, men flere har fullfört 18 ganger.

En annen av idrettsoffiserens kjepphester, NORBATT-POKALEN, har det også vært stor interesse for. Det er stor aktivitet rundt om på de forskjellige posisjoner for á oppfylle kravene, og hensikten er den samme som med Saqi-marsjen. Nemlig á aktivisere flest mulig i fysisk aktivitet, og sikre en större bredde i utövelsen av sportslige utskeielser i bataljonen.

Dárlig vintervær har nok lagt en demper pá aktiviteten, men hápet er at den siste tiden skal bli aktiv. Sluttstrek for NORBATTPOKALEN er satt til 10. mars, sá ná gjelder det á stá pá for á fa et av disse « trofeene » med hjem fra tiden i Syd-Libanon.

Stor fotballdag for NORBATT

Andre söndag i februar strök fotballaget fra NORBATT avgárde til Nahariya, med kortbukse i bagen og stor optimisme. Hensikten var á slá NIBATT i UNIFIL-cupen, noe som også lykkes, men först efter hard kamp og en enorm innsats. NORBATT satset **alt**, til sine tider vel sá det. Sleip bane, umulig dommer og noe uflaks foran mál gjorde at det matte ekstraomgang til för 2-1 var sikret. Men hele tiden lá seieren i luften, og det hjalp også at I-off, kaptein Finsrud, med ujevne mellomrom sekunderte med ordene « Dere har döm ná » !

För denne kampen spilte NORMAINTCOY mot FIJIBATT, noe som förstnevnte tapte med 4-1,og her var man sá uheldige á « brenne » en straffe.

Her er NORBATTs seirende lag, trötte men lykkelige.

Mek troppen i NORBATT:

DEN PANSERSKALLER TRIVES

I fra landet langt mot nord
vi kom her ned,
for á hjelpe Libanon til
evig fred.
Vi har 12.7 og Carl Gustav
mitraljöser som er go'
Setter skrekk i både
Haddad-PLO.

Dette er et av versene i PPK-sangen (mel : Rallarvisa) til NORBATTs mek. tropp, og illustrererí et nötteskall hva avdelingen driver med. Uten tvil er de åtte PPK'ene Norges « jernneve » her i Syd-Libanon, og tungt má det også föles á bli overkjört av de 11 tonns farkostene pá larvefötter.

Men det er ikke bare tyngden mek-gutta har á slá i bordet med. Troppen disponerer seks 84 mm Carl Gustav kanon, seks 7.62 m.m mitr., åtte 12.7 m.m. mitr. samt 52 personlige vápen. Alt dette betyr i praksis en alvorlig kraftsamling, og har like mye ildkraft som et vanlig geværkompani i gamlelandet.

— Vi skal ifölge KOP være 53 mann, og ligger altså en mann under, sier troppsjef löytnant Tore E. Viker, fra Furnes, som ellers pastár at á skue utover det störste dalföret i Galilea er som á stá pá lávebroa hjemme pá Hedemarken.

Mek. troppen besetter tropps leiren 4-2, med OP 4-2 A, ved siden av CP 4-2 B, OP 4-2 D samt OP 4-2 C, som er samtidig lagsleir. Troppen er bataljonens utrykningstyrke, og har fátt merke nár OPSen gir ordre om beredskap.

— PPKene kommer frem over alt — nesten, sier Viker, — og nár utrykningen gár da skjelver jord, « jalla » og stridende parter, hevder han, og avviser bestemt at det er sjösyke ute og gár pá tross av både duving og annen rystelse.

— Alle vognförerne má ha kjennskap til tyngre beltekjöretöy hjemmenifra, men stort sett er det geværtroppsfolk som bemanner de fleste tjenestestillingene. Det meste av tjenesten består av vakter, OP-tjeneste og patruljer samt vedlikehold av kjöretöyen. Og bank i bordet — det har ikke vært noe uhell med PPKene, selv om man har kjört i uhyre ulendt terreng, og bl. a. vært oppe pá NORBATTs höyeste OP (4-14) som ligger ca. 1.500 meter o.h. Dit opp har PPKene kjört opp materiell.

Skyting og söle

Det blir mye övelsesskyting pá mek. troppen, både i mörke og lyse. Dessuten er man NORBATTs paradeavdeling, og má trá til hver gang det skal skrives i gjesteboka i annen etasje pá OPSen. Ellers er det söle og mökk som dominerer hverdagen. Spesielt efter utrykning er det libanesisk leire som utgjör det vesentligste, noe vognförerne er et levende eksempel pa. Kjeledresser har man ventet pá siden man kom ned, men hittil forgjeves.

— Det er ellers fin standard pá vognene, selv om de har vært her siden NORBATT I, og ikke hatt skikkelig overhaling siden de forlot Norge för for kort tid tilbake. Du má skrive at hele mek. troppen setter pris pá innsatsen til verksted-gutta nár det gjelder service, sier Viker som har fölgende önske :

— Alle sjáförer og andre som ferdes pá veiene nár mek. troppen har skarp utrykning : Kom dere ut av kjörebanen sá raskt som mulig. Det er ikke sá lett á stoppe 11 tonns i 60 km., og heller ikke á beregne hver millimeter !

Her er mek. troppen – de som ikke var pá perm eller opptatt med andre gjöremal – samlet i leiren pá 4 - 2 Utstyret er i orden!

Alarmen er gått, og mek. troppen er pa full fart ut i stilling, med Karstein Oldeide som forstemann.Klar efter han er Dag Grava og så Johnny Gylland

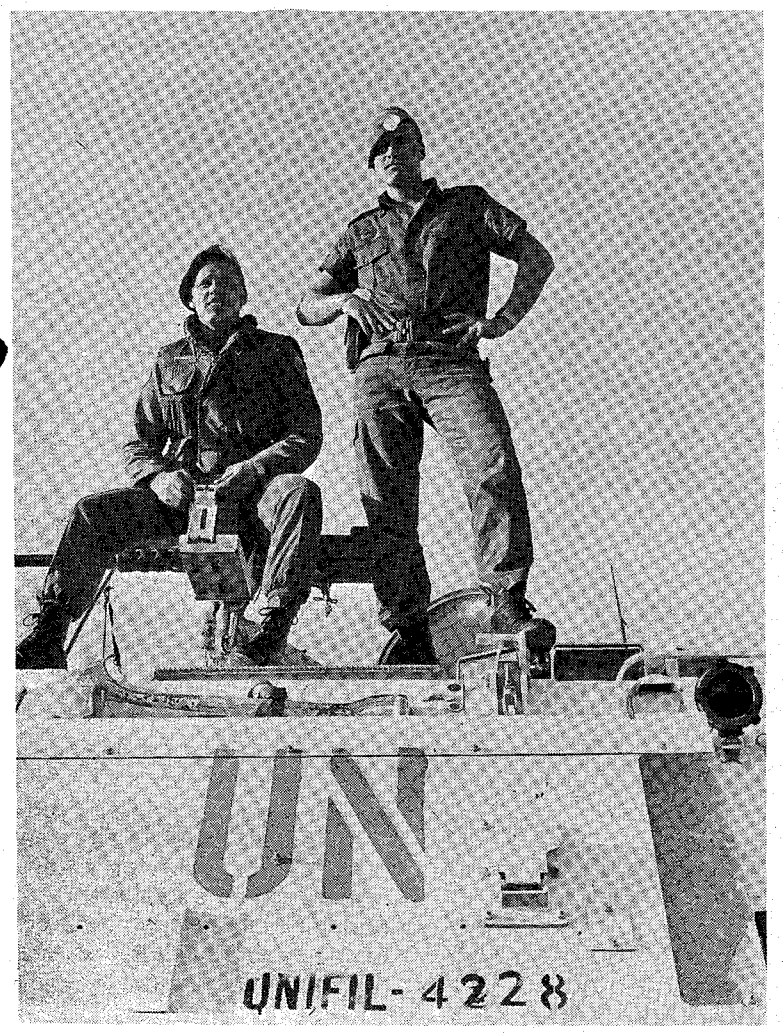

To tapre krigere pa toppen av en MII3 T. V. korporal Odd Forseth og Tor E. Mellingsaeter.

JANUAR:

Hektisk Byggemåned I Verkstedkompaniet

Januar har vært en hektisk byggemåned i NORMAINT-COY. I tillegg til alle de daglige gjöremål, har arbeidet med á bygge ut Camp Scorpion pågått for fullt, og leiren blir stadig mer hensiktsmessig.

Grusganger er laget, oppstillingsplassen har fått ny profil og i tillegg kommer de mer faste bygninger. Mannskapsmessen er allerede omtalt i Blue Beret. I tillegg er det oppfört kontorbrakke for verkstedet, det store verkstedbygget er forsynt med bölgeplastplater til beskyttelse mot drivende libanesiske regnskurer og den 240 kvadratmeter store plasthallen er på det nærmeste fullfört. Nar det gjelder det siste bygget, er det asfaltering av gulvet som står igjen.

Et annet skudd på stammen er et samband — og elektrooptisk verksted, der innflytningen skal gjennomföres så snart inventaret er kommet på plass. I tillegg til dette har kompaniet arbeidet en del med å utbedre stillinger og dekningsrom, så det er ingen grunn til á anta at de 118 nordmenn i Verkstedkompaniet har gått arbeidslöse i det nye året.

FROM SALTEN WITH PEACE

Hvorfor ikke ? tenkte noen av mannskapene i NORBATT. De hadde oppdaget opptil flere « naboer » fra Salten-distrikket her i bataljonen, og fikk samlet et knippe foran NORBATT HOUSE for avfotografering. Hensitkten var todelt. For det förste fikk man jo hilse på hverandre, og for det andre ble bildet sendt lokalavisene i det distriktet samtlige kommer fra, som en hilsen til jul.

På bildet fra venstre : Johan Rostrup, Bodö, Thor Marnes, Bodö, Harald Björknes, Sör-Fold, Knut Pedersen, Bodö, Per Erik Sletten, Sulitjelma, Svein Kjelstrup, Tverlandet, Björn Gjerstad, Bodö, Arnfinn Jensen, Bodö, Björn Dalskjær, Tverlandet, Kjell Tore Andersen, Steigen, Per Myrlund, Bodö og Jarl Ludvigsen, Glomfjord.

FARVEL TIL JALLAMAVEN !

Skal man nå endelig se slutten på problemet med jallamave ? Dette er det grunn til å spörre om etter at bataljonen nå har fatt igang sitt vannrenseanlegg. I slutten av januar kom anlegget igang, etter at fenrik Ove Morten Boberg fra HISÖ besökte bataljon NORBATT for å sette det hele i god stand.

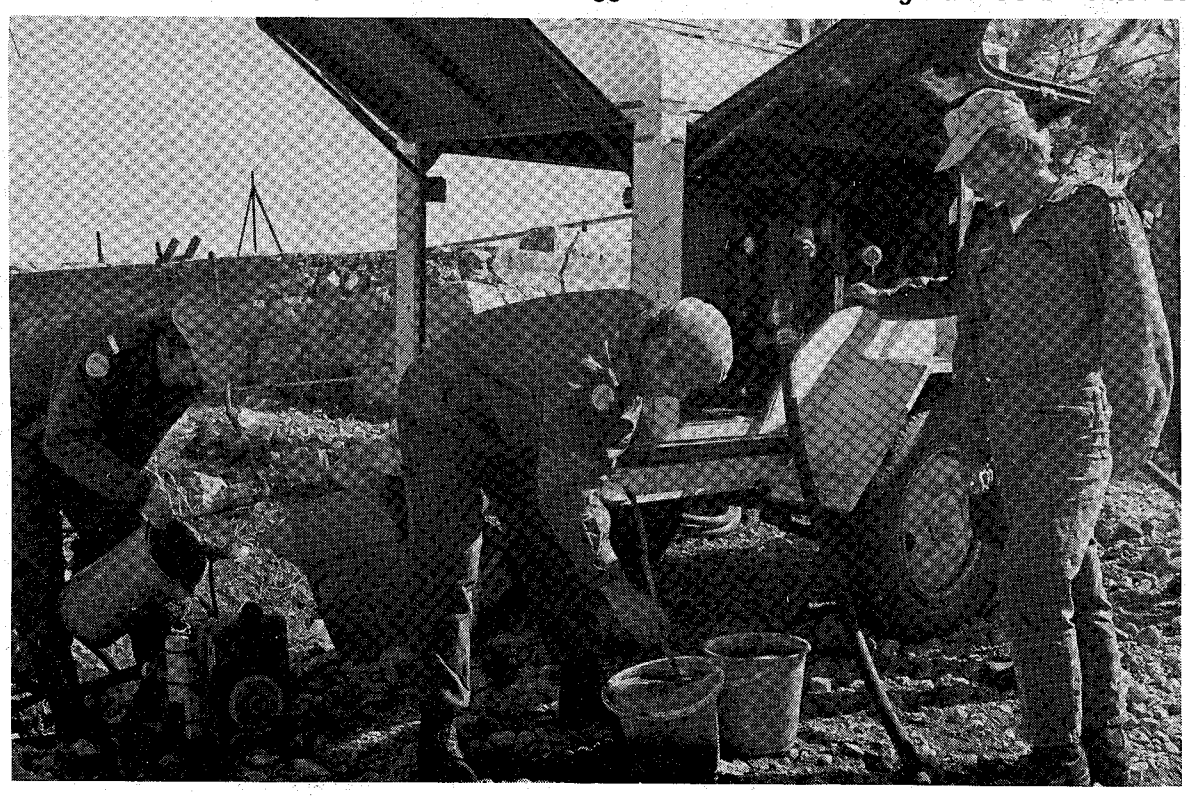

Det nye vannrenseanlegget blir prövekjört under ledelse av hygieneoffiser og veterinaer.

Vannet blir pumpet opp fra Ebel es Saqis gamle vannreservoar, går glennom en filtreringsprosess for deretter å bli fört inn i tankvogner som skal kjöres rundt til de forskjellige posisjoner.

Filteret det er snakk om er et såkalt diatomittfilter som har en porestörrelse som gjör at man « fanger opp » amöbene i vannet. Man bruker også kiselalger i renseprosessen.

Det er NORBATTs hygienelag som har ansvaret for anlegget, og veterinær Freddi Helgesen forteller at man tar daglige pröver for å kontrollere vannets kvalitet. Driften står stabstroppen for, og to mann er spesielt opplært til å betjene anlegget.

Så nå skulle det være mulig å drikke «naturvann» uten fare for helsen.

ny LEDELSE i VERKSTEDKOMPANIET

Den norske FN-styrken er begynt á gjöre seg klar til kontigent-skifte, og som et ledd i dette har nökkelbefalet vært pá rekognosering i området.

NORMAINTCOY i Tibnine fikk besök av sin nye sjef, oberstlöytnant Per Lunde-Svensen og adm. off, kaptein Jon Tyldum. På bildet blir disse vist rundt i kompaniet av nestkommanderende i fjerde kontigent, major Klaus Iversen.

Oberstlöytnant Lunde-Svensen er födt i 1928 og tjenestegjör idag ved vápenteknisk bataljon, Skar. Han er ellers ikke ukjent med utenlandstjeneste og Midt-Östen. Foruten to år i Tysklandsbrigaden tjenestegjorde han i UNEF i Gaza 1959-60 og som observatör i UNTSO 1976-77.

Kaptein Tyldum, födt 1937, kommer til FN-tjeneste fra sin stilling som personelloffiser ved HTKSÖ, Vatneleiren.

Inspektör-besök i NORBATT

Infanteriinspektör oberst Olav Breilid og Tjeninspektör oberst Jon Borthen besökte NORDBATT i begynnelsen av februar. Hensikten var á orientere seg om den tjeneste FN-bataljonen driver. Her er «inspektörene» med oberst Borthen til venstre, på taket av OBSen sammen med bataljonsjef Ole Rönning. I bakgrunn mer eller mindre snedekte Hermonfjell.

STABSKOMPANIET:

NORBATTs SERVICEORGAN

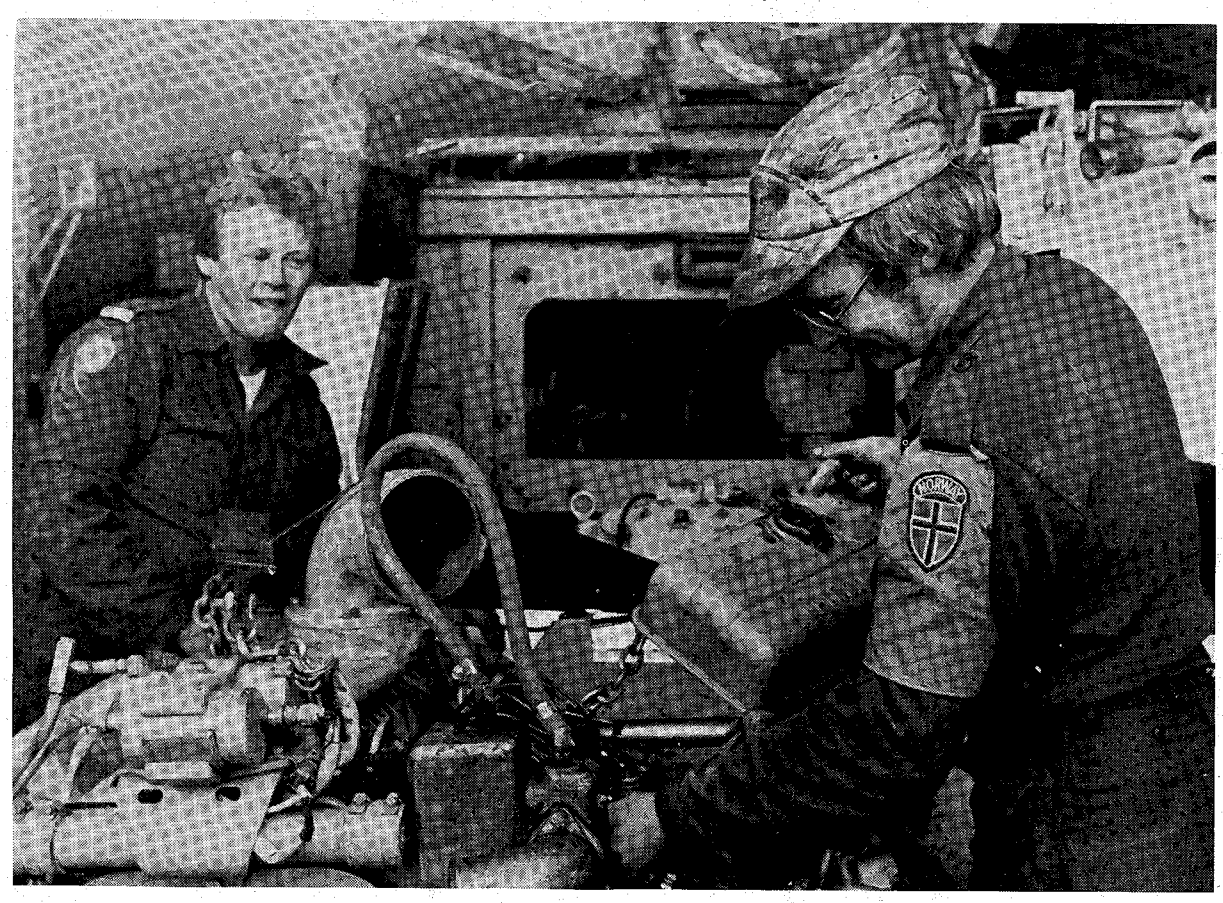

Moheim og Anti i arbeid med en PPK – motor.

Vann skal fylles. Söppel skal fjernes. Proviant skal deles ut. Folk skal på permisjon og må ha transport. Materiell trenger vedlikehold og eller reparasjon. NORBATT er ikke bare observasjonsposter og sjekkposter, operative meldinger og militær trening i et spent hjörne av verden. For at alt skal fungere trengs det også et serviceorgan, og her er det at NORBATTs stabskompani kommer inn.

258 befal og menige fordelt på 7 tropper sörger for at bataljonen kan fungere uten á trekke inn folk utenfra. Og kompanisjef Erling Riise forteller at det á gjöre bataljonen selvforsörgende pá de forskjellige sektorer, er noe av hovedtanken bak et sá stort stabskompani.

Kompaniet er spesielt bygget opp for FN-tjeneste, og avviker pa mange felter fra et stabskompani i en norsk infanteribataljon. Som eksempel kan nevnes at man har flere elementer som normalt er á finne i et støttekompani.

Med trentropp, sambandstropp, sanitetstropp, pionertropp og kompanistab er kompaniet istand til á dekke de fleste felter. Fagfolk er et nökkelord, og både befal og mannskaper er plassert i dette kompaniet nettopp pá grunn av sine kvalifikasjoner. Og servicen er i förste rekke rettet mot geværkompaniene.

NORBATTs stabskompani er det femte stabskompani major Erling Riise har kommandoen over, og det skulle være grunn til á spörre om han er fornöyd med kompaniet sitt.

— Jeg er meget godt fornöyd med dette kompaniet, med unntak av en ting. Fortsatt er det svært mange av våre sjaförer som kjörer « libanes », istedenfor slik de er vant med hjemme i Norge. Ja, jeg har faktisk lurt pá om det er pá grunn av kjöringen i Libanon vi har risikotillegg, sier major Riise.

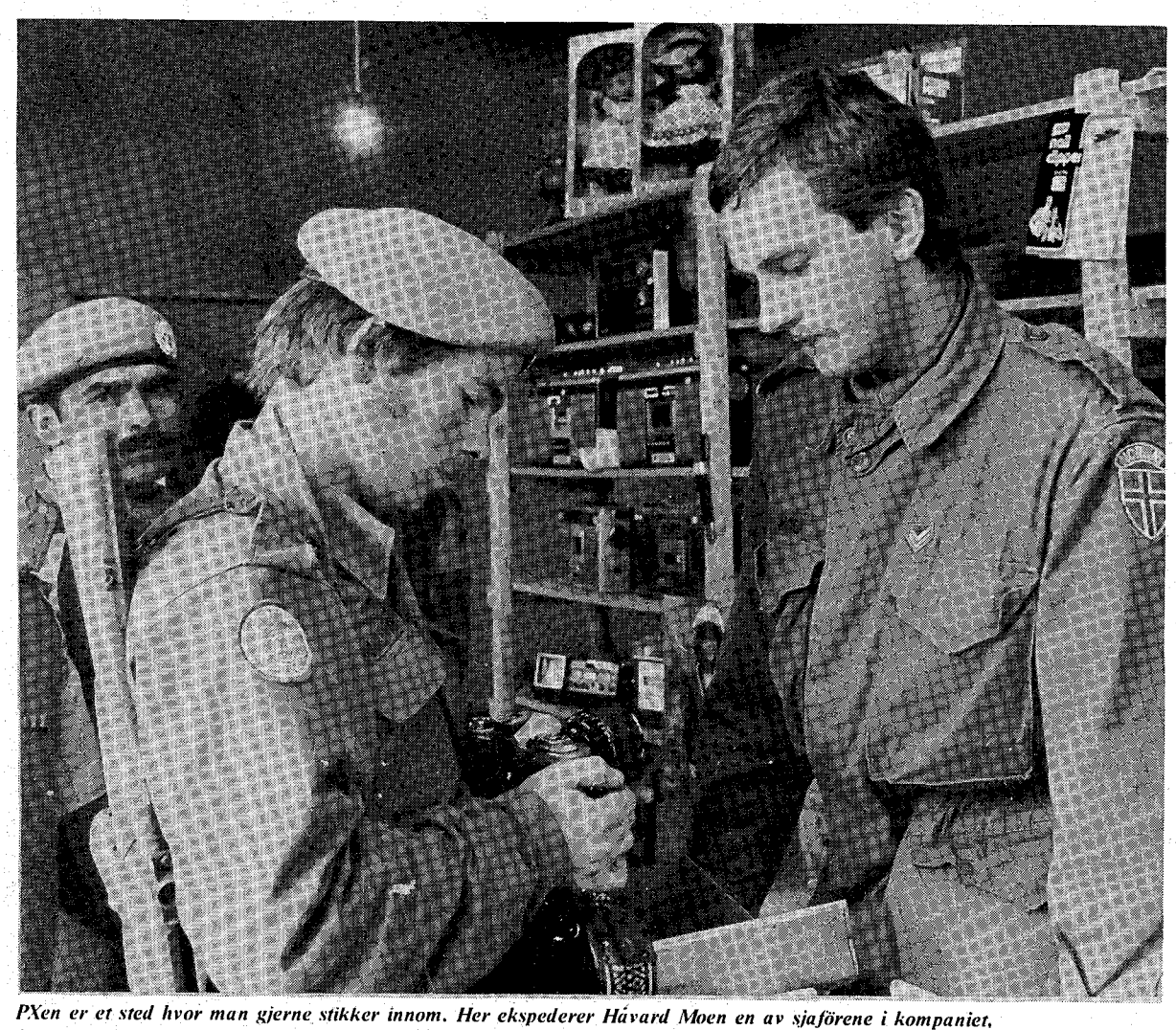

PXen er et sted hvor man gjerne stikker innom. Her ekspederer Håvard Moen en av sjaförene i kompaniet, Henry Mölmvik. I bakgrunnen en nepalesisk soldat, representant for en nasjon som er flittig gjest hos NORBATTs serviceorganer.

NORBATTs våpen må til enhver tid vaere i toppstand. Her er Björn Hansen og lt. Tom Jevnesveen i arbeid på borsemaderverkstedet.

SKOLESTART I EBEL ES SAQI:

-Det Finnes En Annen Fremtid!

— Krigen i dette landet har berört alle, ikke minst barna er blitt merket av den Vår oppgave er á få barna til á tro. Gi dem fölelsen av a leve, og lære dem at hvis de virkelig gjör noe for det, sá finnes det en annen fremtid også i Libanon.

Det er Nabih Nahra og Farida Haddad som forteller dette om sin oppgave som lærere i Ebel es Saqi. I november startet skolen igjen her i byen. Et pröveprosjekt ble satt igang i 1978, 1. mars i fjor startet den ordinære skolen og ná er det ca 15 barn som holder til i kjelleren pá den tidligere protestantiske kirken, og fár sin daglige undervisning.

De to lærerne kan fortelle at det har vært skole i Ebel Es Saqi i over 35 ár för krigen kom. Pá folkeskolen gikk det over 350 barn, men krigen grep inn ogsá pá dette omrádet og ná er det bare et fátall barn tilbake.

Skolen er delt inn i to klasser, og fagene skiller seg ikke sá mye fra det vi er vant med i en folkeskole hjemme i Norge. Matematikk, geografi, historie, lesing og skriving hörer med. Det samme gjör morsmálet arabisk, og « Libanons sidemál », fransk.

— Vi föler at báde barna og deres foreldre er lykkelige over denne skolen, forteller de to lærerene. Det er for mange et tegn pá en mer normal situasjon. Selvfölgelig kan det være vanskelig á drive skole under slike forhold, bl. a. má vi stenge nár det págár skyting. Men ingenting skal fá stoppe skolen var, og de norske soldatene i byen er for oss en garanti for noenlunde fredelige forhold.

NÖKKEL-OP UNDER BYGGING

På kanten av skråningen som ender opp i Hasbanidalen, og helt inn mot grensen til enclaven bygges det nå en ny observasjonspost. Det er vaktlaget i stabstroppen som står for byggingen, og det er de samme karene som skal bemanne denne nye NORBATT-posisjonen.

Arbeidet er tatt innimellom vakter og andre gjöremål, så man regner ikke med å bli ferdig för ut i mars. Tidsnok til å ta seg av sommerinfiltrasjon og tilhörende herligheter.

Med denne observasjonsposten vil NORBATT være i stand til å löse sin oppgave på en enda bedre måte. Utsynet er meget godt, og det skal ikke bli noen enkel sak å komme gjennom den trange Hasbanidalen med FN-soldater på post pa 4-1 *EHKO*

rekognoseringsgruppe på besök

Kontingent IV går mot slutten, og nökkelbefalet i neste kontingent har vært på rekognoseringstur i omradet. I en hektisk uke ble de gjort kjent med området, og på bildet er det Stabskompanisjef, major Erling Riise som orienterer.

Fra venstre major Sivertsen, sjef KPB, kaptein Bruun, admoff KPA, major Walle, personelloffiser, major Jansen, operasjonsoffiser, löytnant Larsen, formann kjöretöyrep, major Christensen, forsyningsoffiser, major Mikalsen, sjef KPA, kaptein Grande, admoff Stabskompaniet, major Pedersen, sjef Stabkompaniet, kaptein Grötte, admoff KPB, og den nye nestkommanderende, oberstløytnant Lövlien. De to siste — NORBATTs nestkommanderende og Stabskompanisjefen — skulle vel etterhvert være kjent for leserne.

* * *

Redaktör: Kapt. Andreas Qvale - Ass. Fenr Harald Stanghelle - Design and Lay-Out: Marc Markarian